

PHẬT THUYẾT HẢI LONG VƯƠNG KINH

QUYẾN 3

Phẩm 10: THỈNH PHẬT

Bấy giờ, Hải Long vương bạch Đức Thế Tôn:

–Nguyễn xin Đức Phật gia thêm lòng thương xót các trời, rồng, thần và vô lượng người khiến cho được yên ổn, kính thỉnh Ngài vào biển cả, đi đến trong cung của con, hạ cố đến bữa ăn đậm bạc. Vì sao? Vì trong biển lớn có rồng, quý, thần, thần Hương âm và vô số loài chúng sinh khác. Thấy Đức Như Lai rồi, họ đều gieo trồng cội gốc đức đều sẽ đi đến pháp hội và do nghe pháp âm mà đoạn trừ nguồn gốc của sinh tử không đáy. Toàn cung rồng chúng con đều nhờ ân đức ấy, trên trời nhân gian nhờ đó mà được độ thoát. Đức Như Lai thị hiện lòng đại đạo của Phật khắp nơi khiến cho thân chúng con gần gũi với đạo phẩm pháp.

Đức Phật thương xót vua rồng, lặng yên nhận lời mời ấy để cho vô lượng người đều sẽ được gieo trồng rộng rãi mọi cội gốc đức. Vua rồng biển thấy Đức Phật nhận lời mời thì rất vui mừng, cúi đầu lê dưới chân Đức Phật, nhiễu quanh bên phải ba vòng, rồi cùng với quyến thuộc bỗng nhiên biến mất. Vua rồng trở lại biển lớn, nhóm họp dân rồng mà bảo họ:

–Sáng ngày mai, ta sẽ thỉnh Đức Phật, Đức Phật rủ lòng thương đã hứa, các ngươi phải đồng lòng chuẩn bị vật phẩm cúng dường.

Vua rồng biển lại bảo Yến Cư, thần Vô Thiện, Cuống Hoặc Phược Bổ Ly Cẩu Cẩm... rằng:

–Các ông nên biết! Đức Như Lai giáng thần, sẽ đi đến biển này. Các ông phải đích thân thống lãnh các quyến thuộc tập hợp đến cung của ta mà hiến dâng bữa ăn cho Đức Thế Tôn.

Vua rồng lại ra lệnh cho các Long vương tên là Chủ Độ vương, Hoan Vô Lượng vương, Ly Cẩu vương, Diệm Quang vương, Hý Lạc vương, Thanh Tịnh vương, Diệu Diệu Ý vương, Hiện Chư Nan Vương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

và chúng trăm ngàn vua rồng khác đều phải đến hội tại nội cung của ông để phụng hầu Đức Như Lai. Vua rồng lại lệnh cho rồng con Uy Thủ:

–Con hãy đến kính cẩn tuyên đọc lệnh của ta cho vua rồng Vô Phần, để vua ấy lệnh cho các hải cung đến cúng dường Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác.

Uy Thủ tức thời lanh mang. Long vương lại lệnh cho con là Cường Uy đi đến đỉnh núi An minh mời vua rồng Hoan Hỷ, vua rồng Ca Hoan Hỷ và Thiên đế Thích đi đến biển lớn, tụ họp ở nội cung của mình để cúng dường Đức Như Lai. Tức thời Cường Uy lanh mệnh, tuyên lệnh như vậy.

Khi ấy, vua rồng biến hóa làm đại điện, được tạo thành bằng lưu ly xanh biếc, kim cương, vàng ròng xen lẫn nhau, dựng lên tràng phan, tạo giao lộ bằng vàng với chuỗi ngọc báu, lan can làm bằng bảy báu rất rộng lớn, với biết bao hương thơm dùng để đốt xông và tung lên hoa đủ màu bay lả tả như tuyết. Ở trong đại điện hóa lập nên tòa Sư tử cao bốn trăm tám mươi dặm, làm thành bằng mọi thứ báu, trải vô số trăm ngàn tấm lụa ngũ sắc của trời làm tua nơi tòa Sư tử để làm chỗ ngồi cho các Bồ-tát và chúng Tỳ-kheo, từng cái đều trang nghiêm mỹ lệ, thêm bức đặc biệt. Bữa ăn cúng Phật gồm không biết bao nhiêu món vị. Đồ ăn thức uống thiết lễ cúng dường thanh tịnh đã đủ. Bấy giờ, sáng sớm vua rồng biến cùng quyến thuộc sửa soạn kính cẩn đứng ở mười hai hộc núi của dãy núi An minh, từ xa thỉnh Đức Thế Tôn bằng kệ tụng:

*Tuệ đặc thù không lường
Với pháp được tự tại
Trí biết rõ mọi việc
Như “không” Thánh vô hạn.
Lìa cữu mắt thanh tịnh
Ở đời là Tối thượng
Đến lúc mời Thế Tôn
Xin thương mà hứa khả.
Tiếng thanh tịnh như Phạm
Nhân hòa, lời nhu nhuyến
Như ai loan sấm vang*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Vì chúng hiện cam lô.
Trừ ngần ấy bụi trắn
Vì chúng, thầy thuốc giỏi
Báu loài người, nguyện đến
Nay chính là đúng lúc.
Tâm điều nhu tịch nhiên
An hòa chí nhu nhuyễn
Tự độ, cứu chúng sinh
Nhân dân, xin Ngài cứu!
Khai hóa mọi lê dân
Khiến vượt khỏi bốn dòng
Qua bờ kia được yên
Mời Ngài, đã đến lúc!
Ưa bối thí nhân từ
Học đạo giới thanh tịnh
Sức nhẫn nhục tối thượng
Đã được đại tinh tấn.
Diệt trừ thiền thoát môn
Trí tuệ khắp vô lượng
Lời dạy như ánh trăng
Thưa Ngài đã đến lúc!
Đấu trí phân biệt đường
Lối tà mãi đã đoạn
Bảy Giác ý, lực, căn
Hóa hiện dùng bốn Đế.
Bình đẳng bốn Ý chỉ
Bốn Thần túc, ý định
Tổng trì thông suốt khắp
Thời đến, xin Ngài đến!
Ba mươi hai tướng tốt
Vi diệu trăm công đức
Vì bảo tồn đức nghĩa
Nên hiện ruộng phước lớn.
Được tôn xưng Chúng Hựu
Như mầm xuân tươi tốt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thêm từ, xin xót thương
Đại Bi, xin Ngài đến!
Chí như núi Tu-di
Tâm bình đẳng như đất
Trữ ái và tối sân
Như giảng nói không.
Nhân Tôn chẳng tự ti
Cống cao chưa từng có
Về với không thoát môn
Kính thỉnh, nay là lúc!
Biết nghĩa phân biệt liền
Hiểu cốt yếu tùy thuận
Rõ kinh pháp suốt thông
Tâm, hành luôn như thế.
Thấu đạt bản tánh người
Quan sát các nghĩa tuệ
Lạy dưới chân Tối Thắng
Đến lúc, mời Ngài đến!*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn từ xa nghe vua rồng khải bạch thời đã đến, Ngài bảo các Tỳ-kheo đắp y mang bát, đi đến biển lớn khai hóa chúng sinh và tề tựu về Long cung thọ thực. Tỳ-kheo ứng đáp:

– Thưa vâng!

Tức thời, Đức Thế Tôn cùng những vị Bồ-tát, chúng Tỳ-kheo và quyến thuộc vây quanh vọt lên hư không, thân phóng ánh sáng lớn, mưa xuống hoa trời, trăm ngàn nhạc cụ hòa nhau tấu lên, rồi tập họp ở bờ biển, đi đến vườn Hân lạc. Vườn ấy có loài hoa Tư-di tên là Ý lạc, Đức Phật dừng ở đó.

Vua rồng biển đi đến chỗ Đức Phật, cúi đầu dưới chân Đức Phật, kính cẩn trình bày xong rồi lui về đứng một bên. Vua rồng tự nghĩ rằng: “Ta muốn hóa làm thềm bậc báu từ bờ biển xuống đến đáy biển để cho Đức Phật, chúng Tỳ-kheo và các Bồ-tát theo đó xuống biển đến trong cung của ta như thuở xưa Đức Thế Tôn hóa làm thềm báu từ trời Dao-lợi xuống đến cõi Diêm-phù-lợi”. Vừa khởi ý niệm này, ông liền từ bờ biển hóa làm ba thềm báu vàng, bạc và lưu ly xuống đến cung điện sâu vi diệu đẽ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lúc ấy, Đức Thế Tôn dùng năng lực uy thần biến hóa nước trong biển lớn biến mất mà các loài sống trong biển chẳng bị hoạn nạn. Thân Đức Phật phóng ánh sáng soi đến biển lớn và đến khắp tam thiên đại thiên thế giới. Thân các loài sống trong biển ấy nhờ ánh sáng này đều có lòng từ mẫn nhu hòa nhân ái, chẳng nhiều hại lẫn nhau, nhìn nhau như cha như mẹ, như anh, như em như con không khác. Bấy giờ, người trời cõi Dục, người trời cõi Sắc theo hầu Đức Thế Tôn, muốn nghe đạo hóa và còn muốn chiêm ngưỡng cung điện trang nghiêm của Long vương.

Đức Phật cùng các vị Bồ-tát và đại Thanh văn, chư Thiên, rồng, thần, thần Hương âm, thần núi Phượng hoàng, thần Địa nhục, Đề Thích, Phạm vương, Tứ Thiên vương từ cây hoa Tư di trong vườn Hân lạc muốn đi đến cung vua rồng. Đức Phật bước lên bậc thềm báu ở chính giữa, các chúng Bồ-tát trụ ở thềm bên phải, các đại Thanh văn trụ ở thềm bên trái, sáu mươi ức Đề Thích dẫn đường ở trước, sáu mươi ức Phạm thiên ở trên hư không đều cầm lọng báu, sáu mươi ức trời ở phía sau Đức Phật mưa xuống hoa trời, sáu mươi ức người trời cõi Dục tấu các nhạc cũ cúng dường Đức Phật, sáu mươi ức chúng ma đều ở trước Đức Phật vẫy nước thơm tưới đất, sáu mươi ức hoàng hậu rồng ở giữa hư không đều hiện nửa thân mình, tay cầm chuỗi ngọc tung xuống Đức Phật, sáu mươi ức thần núi đều tấu nhạc cụ ca ngợi công đức của Đức Phật, sáu mươi ức thần Hương âm, tay cầm lọng hoa dâng lên trên Đức Phật, sáu mươi ức thần Vô thiện đều đem ngàn áy trăm ngàn loại áo để che lên trên Đức Phật, vua rồng Vô phẫn cùng hàng ức trăm ngàn quyến thuộc, ở trên hư không đều dùng hoa hương, tạp hương, bột thơm... trổ mọi nhạc cụ trang nghiêm các rồng và đem các hoa trời để cúng dường Đức Phật... đủ loại như vậy, sáu vạn vua rồng đều cúng dường Đức Phật, muốn yết kiến Đức Thế Tôn và vua rồng biển.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Vô Lượng Thọ của thế giới An lạc hiệu là Quán Thế Âm, Đại Thế Chí đại sĩ đã cùng với vô ương số ức các Bồ-tát vì Đức Phật Thế Tôn mà thị hiện sự cúng dường trang nghiêm của mình làm cho vật phẩm cúng dường trang nghiêm trước đó bị che khuất biến mất, không ai có thể biết.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Nan Đãi của thế

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

giới Diệm khí hiệu là Đại sĩ Pháp Anh, Pháp Đạo.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Vô Nộ của thế giới Diệu lạc hiệu là Đại sĩ Hương Thủ, Chúng Hương Thủ.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Nguyệt Biện của thế giới Chiếu minh hiệu là Đại sĩ Sư Tử, Sư Tử Âm.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Thiện Mục của thế giới Bất tuần hiệu là Đại sĩ Đạo Ngự, Chư Pháp Tự Tại.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Phổ Thế của thế giới Quang diệu hiệu là Bảo Trưởng, Bảo Diệm.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Bảo Thủ của thế giới Lạc ngự hiệu là Tuệ BỘ, Tuệ Kiến.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Phổ Quán của thế giới Quang sát hiệu là Vũ Vương, Pháp Vương.

Có hai vị Bồ-tát ở cõi Phật của Đức Như Lai Tôn Tự Tại của thế giới Ái kiến hiệu là Thoái Ma, Hậu Ma Vương...

Nói tóm lại, khắp mười phương đều có vô ương số ức những Bồ-tát như vậy đều đến khen ngợi vua rồng trong biển, muốn diện kiến Đức Như Lai để cúng dường phụng sự. Đến đây, Đức Thế Tôn dùng sức Đại đạo chư Phật cảm động để làm gương soi đạo đức, dùng uy lực rộng lớn của Phật khuyến hóa không hý luận để cúng dường chư Phật. Đức Phật phóng ánh sáng lớn soi suốt mười phương vô lượng thế giới dùng “âm thanh của tiếng gầm đại sư tử” của Phật mà giảng nói giáo hóa. Hàng trăm ngàn chư Thiên đều tấu âm nhạc, mưa xuống hoa trời, diệt trừ các đường ác, bố thí cho tất cả sự yên ổn. Có Tam-muội tên là “Lập ư đại ai hoan duyệt quần manh”, Đức Phật vào chánh thọ Tam-muội rồi, Ngài tạo tác ánh sáng trang nghiêm cho biển lớn chẳng thể nghĩ bàn.

Đức Phật từ thềm báu giáng thần xuống cung điện trong biển, tự nhiên âm nhạc vang khắp mươi phương vô lượng thế giới. Ủy thần của Đức Phật và sự cảm động của Như Lai đều có thể thấy khi Đăng Năng Nhân Như Lai xuống đến biển lớn. Lúc ấy, hàng ức trăm ngàn ngọc nữ, hoàng phi cùng thê thiếp của thần Vô thiện, thần Phượng hoàng, thần Sơn, thần Địa nhu, thần khác... đều mang theo nhạc cụ đi nghênh đón Đức Phật. Họ điều hòa các âm nhạc mà ca tụng công đức của Đức Phật:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bố thí, giới thanh tịnh
Sức nhẫn lòng từ tôn
Tinh tấn, nghĩa siêng năng
Lễ ưa thiền, giải thoát
Lòng tịnh tuệ trí sáng
Nghiêm minh hiển uy thần
Hiện tại bày giải thoát
Nên đến trừ cầu Trần
Bố thí cam lộ an
Đạo ngự hết nhơ uế
Đức nhiều như hư không
Biển tuệ mời xuống biển!
Lời cốt yếu đầy đủ
Giảng khen Độ vô cực
Thí mắt sáng thanh tịnh
Người trên cửa tất cả!
Ngợi khen nghĩa sâu xa
Thương người, sáng không sánh
Thờ cúng, tuyên dương khắp
Hàng phục các ngoại đạo.
Thí pháp không keo kiệt
Giảng kinh sạch dục trần
Ngợi khen ánh tuệ thật
Đạo phô diễn trân quý báu
Thấy Đế, chớ chẳng nhận
Chánh quán đoạn kết sử
Như núi vững, chẳng động
Cúi đầu thây dẫn đường!
Chư Thiên, Kim sí điểu
Chân-dà-la, Tu-luân
Ca-lưu, Cưu-bàn-trà
Nguyễn cúi đầu dưới chân!
Ba mươi hai tôn tướng
Hiện vô tỳ diệu lành
Thể mềm sắc vàng tía

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Móng dưới chân an bình
Tiếng hay như ai loan
Tiếng ấy vượt Phạm thiên
Âm vượt ba ngàn cõi
Cúi đầu Nhu nhuyễn âm!
Căn diều, tâm tịch mịch
Giống như ánh chớp trăng
Nói thật, luôn bình đẳng
Xin cúi đầu ưa pháp!
Khổ già, bệnh, độ xong
Cứu tất cả giải thoát.
Mọi ma đều phục hàng
Diệt trừ sinh hiện tận
Vô trước, trần lao tan
Được chư Thiên tôn kính
Chí tôn, cứu hộ khắp!
Đạo sư khai hóa chúng!*

M